

mere tid til at gennemarbejde et forslag til, hvordan tingene kan se ud, i stedet for at de skal haste et eller andet igennem.

Jeg har jo ikke afvist noget på forhånd. Jeg har sagt, at jeg ikke tror på den digitalisering, og så giver resultatet rent teknisk ligesom sig selv, medmindre vi igen kommer på lavthængende satellitter, eller hvordan tingene kommer til at se ud om 10-15 år. Det er meget svært at spå om.

Det er klart, at hvis digitaliseringsprocessen skal fortsætte – hvor det skal bære hen, er jo ikke noget, der er truffet beslutning om i regeringen – er der da megen relevans i, at regionerne undersøger mulighederne for at lave en eller anden regionalbaseret kanal, for så er der plads til det, og så har vi sådan set frekvensrum nok til det.

Jeg vil så bare understrege, at jeg som talsmand for Venstre har én forudsætning: at vi ikke opretter en ny blandingsfinansieret landsdækkende kanal. Det er en klar politisk forudsætning for mig. Vi kan have forskellige holdninger til, hvordan vi ser på det forhold, og det er fair nok. Jeg siger bare, at det er min forudsætning for at kunne spille med i sådan et spil. Jeg tror nu mest på, at man også ude i regionerne – uanset hvor man sidder – sætter pris på, at man får nogle ærlige udmeldinger, så man ved, hvad man har at forholde sig til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

Tak til Det Radikale Venstre for den her fore-spørgselsdebat.

TV 2 udgør, hvad enten man kan lide det eller ej, en af de mest centrale institutioner i den offentlige debat i Danmark og dermed også i vores demokrati.

Fjernsynet fylder meget i vores hverdag. Tv betyder meget for de holdninger og de værdier, hvorpå vi lever vores liv. Hver dansker bruger i gennemsnit knap 3 timer om dagen på at se fjernsyn. Det er derfor, at det ikke er ligegyldigt, hvad der sendes i fjernsynet, det er derfor, at det ikke er ligegyldigt, om TV 2 privatiseres eller ej, og det er derfor, at det ikke er ligegyldigt, på hvilket grundlag regeringens privatiseringstanker gennemføres.

Regeringen vil med al hast privatisere TV 2, og den vil gøre det på et meget tyndt grundlag. Det er et tyndt grundlag, både fordi medieforliget er vedtaget med ganske få stemmer, fordi befolkningen er imod det, og fordi det er svært at

finde saglige argumenter for, hvorfor det pludselig skal gå så stærkt.

Kl. 11.05

Regeringen har bedt to private firmaer om at vurdere, hvorvidt en privatisering af TV 2 overhovedet er mulig. En temmelig banal øvelse må man sige, for selvfølgelig kan regeringen og Dansk Folkeparti privatisere TV 2, men kommer der ordentligt tv ud af det? Får vi seere et bedre TV 2 af en privatisering?

De to rapporter er sådan set interessant læsning; ikke så meget, fordi de konkluderer, at en privatisering er mulig – jeg havde aldrig regnet med andet – men fordi de indeholder en lang række meget konkrete forslag til forringelser af TV 2, for at en privatisering er mulig. Lad os tage fat fra en ende af:

Rapporternes anbefalinger bygger på en række forudsætninger. For det første bygger de på, at der er god vækst i den danske økonomi, at der er vækst på reklamemarkedet, og at TV 2 ikke vil møde ny konkurrence fra andre tv-kanaler.

Jeg har meget svært ved at se, hvordan man overhovedet kan basere noget som helst på de forudsætninger. Der er nemlig desværre intet, der tyder på, at dansk økonomi går lysere tider i møde. Arbejdsløsheden stiger, og den igangværende krig i Irak er jo ikke ligefrem noget, der gavner verdensøkonomien. Der røg med meget stor sandsynlighed rapporternes første forudsætning.

Hertil kommer, at Danmark er et meget lille land. Det samme er vores reklamemarked. Og da der i forvejen er åben krig om annoncer og reklamekroner, så røg med lige så stor sandsynlighed også de andre forudsætninger. Det er ganske enkelt tvivlsomt, når Danske Bank forventer vækstrater på et annoncemarked, der i forvejen er i bund.

Rapporternes konklusioner bygger altså på nogle temmelig risikable forudsætninger. Rapporternes forventninger til den økonomiske vækst er i direkte modstrid med alle andres forventninger. Hverken Finansministeriet eller OECD deler således den optimistiske fremskrivning.

Hvordan tør regeringen satse på så spinkelt et grundlag? Vi er oprigtig nervøse for, at køberne af TV 2 hurtigt vil føle sig presset til at slække på public service-kravene med et ringere tv som konsekvens, da forudsætningerne rent ud sagt er urealistiske.